

נו:

עין משפט
גר מצוה

טב א טופים יתמ כ"י
טקף ז:

תורה אור השלם

- 1 וירגל בעבדך אל אחי המלך ואחי המלך כמלאך האלילים ונעשה השוב בענין.
- 2 ויאמר לו המלך למה חרבר עוד דברך אגורתי אתה וצבא תחלוק את השרה וימנה נסיבשת אלא המלך גם את דבלי וקח אצרי אשר בא אחי המלך בשלום אל בית.
- 3 וכן יודעת מריב בעל ומריב בעל והלוי את מריב.
- 4 וכן הויס א ח ל עיר וקבא שאלו עד עיר עמלק וירב כנחל.
- 5 ויהי לעת זקנת שלמה אמר רב רבין את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא הדי לבבו שלם עם א' אלהיו כלכל וירב אביה.
- 6 אז יבנה שלמה כנחל לכבוש שקץ מואב כדר אשר על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמון.
- 7 אז יבנה הישוע מכות לוי אלהיו יהיה עובד.
- 8 ואת הבנות אשר על פני ירושלים אשר מימן לרר המשרות אשר בנה שלמה מלך ישראל ולכבוש שקץ צידים ולכבוש שקץ מואב ולמלכ תועבת בני עמון עמלק המלך.
- 9 ויעש שלמה הרע בעניי י"ז ולא מלא אחרי כבוד אביו.
- 10 ויעש הישר בעניי י"ז ויקח ככל דוד דוד אביו ולא סר ימין ושמאלו.
- 11 וכמוהו לא היה לקונו מלך אשר שב אל י' בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מלאו ככל תורת משה ואחרי כל קט כנחל.

דבי הויס א ח ל עיר
4 וקבא שאלו עד עיר
עמלק וירב כנחל.

5 ויהי לעת זקנת שלמה
אמר רב רבין את לבבו אחרי
אלהים אחרים ולא הדי
לבבו שלם עם א' אלהיו
כלכל וירב אביה.

6 אז יבנה שלמה כנחל
לכבוש שקץ מואב כדר
אשר על פני ירושלים
ולמלך שקץ בני עמון.

7 אז יבנה הישוע מכות לוי
אלהיו יהיה עובד.
8 ואת הבנות אשר על
פני ירושלים אשר מימן
לרר המשרות אשר בנה

9 ויעש שלמה הרע בעניי
י"ז ולא מלא אחרי כבוד
אביו.

10 ויעש הישר בעניי י"ז
ויקח ככל דוד דוד אביו
ולא סר ימין ושמאלו.

11 וכמוהו לא היה לקונו
מלך אשר שב אל י' בכל
לבבו ובכל נפשו ובכל
מלאו ככל תורת משה
ואחרי כל קט כנחל.

רב נסים גאון

נצא בר נצא. נצא דא
דאמרן. בר נצא דכתיב
ש' א' ו' י' ו' י' ו' י' ו' י'
עיר (שמלח) (שמלק) וירב
נחל. אמר ר' מני על עסקי
נחל. בשעת שאמר הקב"ה
לשאלו ועתה לך וחיבתה
את עמלק נשא שאלו קל
וחיבי בעמתי ואמר ומה
על נפש אחת אברה תורה
הבא עולה עירפה כנחל
המאבד נפשות הרבה על
אחת כטה וכמה. ועוד אם
אדם חטא בדמיה מה חטאת
אם נרדלים חטאו קטנים כד
הטאו.

במה בהמה פרק חמישי שבת

מסורת הש"ס

א' ויתח כ... (כ) וי' חוספת
מניל טל דר"ה אלמלא,
א' (בקהל מבי המשתים
וגם גע' אלה קך ועי'
פרש"י מחלום שכתב איה
הר המשה וכן שמרית את
שמו כ"י ע"ה שמו נלנח
עכ"ל. ד' וילין ו' וי' חוס'
ש' דר"ה אלף. ח' ככ"י איה'
יאמר וכן לקחין. ו' כסדרין
סל: מ"ש. ו' ע' כרסח כחם
כריות סל: (ח' ועמי' ש'
רש"י טהרתי' ל': דר"ה לע"ו
ו' סיה' מר טוקא' בעל
תפיה שנת עני י' ו' ו' ו' ו'
יאל' ל' קך יהי נר דולק כרסא
מן השמים ועל ש' קך קרף
ט' רבי מן ז' ו' ו' ו' ו' ו'
(כדמפרש ביהמ"ס ככ"י.
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו')

גליון הש"ס

חובי ד"ה רצוני' וכו' כל
ראשו. ע' כסדרין דף ט'
ע"ה כרס"י דר"ה לע"ו:

רבינו חננאל

נצא בר נצא. וכלומר
ספיכרשת שאמר אין לי
סליקא על מי יתברוך לכאן
בשילום זה נמצא. ובר
[נצא] כלומר ספיכרשת
שאמר שאלו נמצא,
כלומר... ויבא שאלו וירב
בנחל. ותיקום בספיכרשת
נצא וכו' נצא.
הדרן עלך במה בהמה

על עסקי נחל. ומה על נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה
נחל נפשות הללו על אחת כמה וכמה אם גדולים חטאיו קטנים מה
חטאיו: ולא ענדו ישראל עבודה זרה. שעל ידי שנחלקה המלכות
העמדי ירבעם העגלים שלא יעלו ישראל ירושלים לממשלתו

של רחבעם: שלמה חטא. בע"ז:
נדר' נפן. דשני קרף הטו ללכת והוא
לא הלך: הכא נמי דנכח. קיפי
היא: אלא. מהכא מילף דלח כנה
כדמניא רבי יוסי אומר כו': לר
המשפט. לשון שמן דמרגמין משחא
והוא הר הימיס: מקיש ראשונים.
מקיש את בנינו של שלמה לבעבורי
של יאשיבו מה יאשיהו לא עשה
ביעור זה ותלו בו מן השמים לשבח
הואיל וביער השאר שגשפה משמת
היחפספס אף שלמה לא עשה בנין
זה ותלו בו לגנות מתוך שלא מיתה
בנשיו: שמש. לחטוב עיני ולאשכז
מיס כשכר לע"ז: ולא יכנס בו דכר
זה. ללמדך שקסה המוכחה בני שבידו
ליממות: מיני זמר. כלי שיר: נעץ
קנס. ושרטון מדבק בו עד שנוסף
והולך וגדל שרטון חול ורפש וטיט
סהיס גורש: כרך גדול של רומי.
שהוא מוצר לישראל והוא (אילטיל) של
יון כמקסת מגילה (דף י"ז): כיוס
שהעמדי ירבעם אח הטנגליס נכנס
לרף אחד. בלחוח שרטון שגדל שס
נימי שלמה לרף כוך קטן מזלידין
שעשין מן קניס ומן ערבה ומאז
נחוספו כניס על כניס: איטילאש.
שס העיר והוא ממדינת יון וכשנעלה
רומי מלכות יוונים לכדוהו ונהפך להס:
יאשיבו חטא. דכתיב שג אל ה'
משמע דחטא מעיקרא: מכן ס'
שישג על כסא מלכותו דכתיב' קן ח'
שנה וגי': עד כן י"ח. שמאל חלקיה
את הספר ועיין ויקדק כמורה ודנייה
ככנס ובעל פה והינן שמה טעה
דניא: נעל מוס. ממי שנתן לו
תחילה: ה"ג ואמרי לס אחא אחוס
דאכא אכוס דרבי ירמיה בר אבא:
נקן דלונטא. על שס ניזונין דטרא
שהמלאך פשט את ידו וקילל משכחו
לישנא אחרינא על שחמו המלאך
כליית רלסו:

עבדך יורגל בעבדך אל אדוני המלך ואדוני
המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד הכריך
אמרתי אתה וציבא תחלקו את השרה ויאמר
מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי
אשר בא אדוני המלך בשלום אל ביתו
אמר לו אני אמרתי מתי תבא בשלום ואתה
עושה לי כך לא עלך יש לי תרעומות אלא
על מי שהביאך בשלום היינו דכתיב יובן
יהונתן מריב בעל וכי מריב בעל שמו והלא
מפיבשת שמו אלא מתוך שעשה מריבה
עם בעליו יצתה בת קול ואמרה לו נצא בר
נצא נצא הא דאמרן בר נצא דכתיב י"בא
נצא נחל אמר רבי מני על עסקי נחל א' אמר רב יהודה
אמר רב בשעה שאמר דוד למפיבשת אתה וציבא תחלקו את השרה יצתה
בת קול ואמרה לו רחבעם וירבעם יחלקו את המלוכה אמר רב יהודה אמר
רב אילמלי י' לא קיבל דוד לשון הרע לא נחלקה מלכות בית דוד ולא עבדו
ישראל ע"ז ולא גליונו מארצנו: אמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל האומר
שלמה חטא אינו אלא טועה שנאמר ו' ולא היה לבבו שלם עם ה' אלהיו
כלכל דוד אביו כלכל דוד אביו הוא דלא היה מוחטא נמי לא חטא אלא
מה אני מקיים ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו והיה כרבי נתן
דר' נתן רמי כתיב ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו והכתיב כלכל
דוד אביו כלכל דוד אביו הוא דלא היה מוחטא נמי לא חטא הכי קאמר
ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו ללכת אחרי אלהים אחרים ולא
הלך והכתיב א' אז יבנה שלמה כנחל לכבוש שקץ מואב שבקש לבנות ולא
בנה אלא מעתה אז יבנה יהושע מוצח לה' שבקש לבנות ולא בנה אלא
דבנה הכא נמי דבנה אלא כדתיא רבי יוסי אומר ואת הבמות אשר על פני
ירושלים אשר מימן להר ה' המשחה אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרות
שקוין צדונים וגו' א' אפשר בא אסא ולא כיערם יהושפט ולא כיערם עד שבא
יאשיהו וכיערם והלא כל ע"ז שבארין ישראל אסא ויהושפט כיערם אלא
מקיש ראשונים לאחרונים מה אחרונים לא עשו ותלה בהן לשבח אף
ראשונים לא עשו ותלה בהן לגנאי והכתיב י' ועש שלמה הרע בעיני ה'
אלא מפני שהיה לו למחות בנישיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא
אמר רב יהודה אמר שמואל נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לדבר אחר
ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ה' א' אמר רב יהודה אמר שמואל בשעה שנשא
שלמה את בת פרעה הכניסה לו אלף מיני זמר ואמרה לו כך עושין
לעבודה זרה פלונית וכך עושים לע"ז פלונית ולא מיחה בה אמר רב
יהודה אמר שמואל בשעה שנשא שלמה את בת פרעה ירד גבריאל

ונעץ קנה בים ועלה בו שירטון ועליו נבנה כרך גדול [של רומי] כמתניתא תנא אותו היום שהכניס ירבעם
שני עגלי זהב אחד בבית אל ואחד בן נבנה צירף אחד וזהו איטילאיה של יון: א"ר שמואל בר נחמני א"ר
יונתן כל האומר יאשיהו חטא אינו אלא טועה שנאמר י' ועש הישר בעיני ה' וילך ככל דרך דוד אביו אלא מה
אני מקיים י' וכמוהו לא היה לפניו מלך אשר שב וגו' א' שכל דין שדן מכן שמנה עד שמנה עשרה החזירן
להן שמה תאמר נטל מזה ותן לזה תלמוד לומר ככל מאורו שנתן להם משלו ופליגא דרב דאמר רב אין
לך גדול בבעלי תשובה יותר מיאשיהו בדורו ואחד בדורו ומנו אבא אבוה דרבי ירמיה ר' אבא ואמרי
לה אחא אחוה דאבא אבוה דרב ירמיה בר אבא דאמר מר רבי אבא ואחא אחי הוו אמר רב יוסף
ועוד אחד בדורנו ומנו עוקבן בר נחמיה ריש גלותא והיינו י' נתן דצוציתא אמר רב יוסף הוה יתיבנא
בפירקא והוה קא מנמנס וחזאי בחילמא דקא פשט ידיה וקבליה:

הדרן עלך במה בהמה

הדרן עלך במה בהמה
הדרן עלך במה בהמה

